

«Серпень ліг під кущем смородини...» (1955)

Вінграновський Микола Степанович

\* \* \*

Серпень ліг під кущем смородини,  
Шепотів: дозрівай, будь ласка, —  
З неї вийшла на берег Кодими  
З голубими зубами Настка.

І сміється Настуня басом  
Між ромашками з лободи.  
За смородиною і часом  
Попід сонце йдуть поїзди.

Подалися тополі в тіні,  
Прив'язалися до села...  
Прителющать дощі осінні,  
І — вже Насточка не мала.

І смородина не зачує,  
Як під сонцем замруть поїзди.  
Настка в полі, як дід, заночує  
У хатиночці з лободи...

Хто там ліг під кущем смородини?  
Хто шепоче: зажди, будь ласка...  
У колисці німої Кодими  
На хмарині гойдалась Настка.

1955

Постійна адреса:

[http://ukrlit.org/vinhranovskyi\\_mykola\\_stepanovych/serpen\\_lih\\_pid\\_kuschem\\_smorodyny](http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/serpen_lih_pid_kuschem_smorodyny)